

ROMÂNULU.

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICOLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Directorul diariului: C. A. Rosetti. — Gerantă respundătoriu: M. Caldeanu.

Pentru abonare și reclamați se voru adresa la Administratoriul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

Abonarea pentru districte de . . . 152 lei
Sese lune . . . . . 76 —
Treilune . . . . . 38 —
Abonamentele încep la 1 și 16 ale fie-cării lune.
Ele se facu în districte la corespondinți diariului și prin poste.
La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancien comédie, 5; pe trimestru 20 franci.
In Austria la direcțiile postale și la agențele de abonare, pe trimestru 10 foriori argintiu valută austriacă.

Abona n pentru Bucuresci pe anu . . . 128 lei
Sese lune . . . . . 64 —
Treilune . . . . . 32 —
Pe lună . . . . . 11 —
Unu esemplariu . . . . . 24 par
Iosecintările linia de 30 litere . . . . . 1 leu
Inserțiun și reclame linia . . . . . 3 lei

DEPEȘIE TELEGRAFICE.

(Serviciu partikulariu alu ROMÂNULUI.
Viena 10 Prîră.

Russia a ordinat a pune armata iei întregu pe picioru de resbelu și a arma Kronstadt. Ea resemă acestu mesură ca provocat de purtare Suediei în afacerile polone. Ambassadorselle russiei de la Stockholm aru fi cerut că guvernulu se se declare în acestu cestiune.

Gazeta Allgemeine de la Augsburg zice înțelegerea între Francia, Englitera și Austria în privința notelor a adresa la Petrosburg este deplină.

REVISTA POLITICĂ.

BUCUREȘTI, 29/10 Martisoru, Prîră.

Serviciul divin în septemna patimilor se face la noi în adeverate patime în anul acesta, și în patime și truseci pentru unii, și morale pentru toți. Gendarmii cu puscile în mână încungiuze unele biserice în Bucuresci, serviciul divin se face în biserice cu scandaluri și în suntem șili și a multămi inteligenței politice a poporul de nu cadem ci ne mai scie în ce nenorociri. Speram că nu vom fi șili d'aceste nenorociri întâmplări se lumă cuvintulu în aceste nenorociri cestiune. "Ele înșu dovenir astufelu în cătu numai ne fu erata țcerea. Vorbim daru mai la vale într'unu articlu speciale, ș'aci ne murgimim a ruga poporul din capitală, și pe toți adeverați amici ai Romniei, a lăsa pe cîntereții greci în pace ș'a se gândi mai bine la administrarea de către străini a averilor țerei și la amestecul lor în treble noastre din intru.

Guvernulu se totu preface mereu și cu tôte acestea pare că nu se mai găsesc ministrii, căci nu se complete și la finanie, la justiție și la control, este totu unu ministru ad-interim. D. directoru alu justiției a demisionat (nu scim de ce) și în locul dumnălu ș'a numit d. Eraclid. Asemenea a demisionat, (fără se scim de ce) d. Gugi casitră generale și ș'a numit în locu d. Ștefanescu, și d. Șivescu directoru la ministeriul de finanie în locul d-lui Iliescu, ministru ad-interim.

Din scriile din afară cea mai serioză este afirmarea ce face Morning Post că se de Greciei Insulele Ioniane și care aducă acestu regat unu venit anual de 200,000 liv. sterlinge mai mult de cătu întregul venit alu apuțalei Grecie libere. Darul este frumos și eroicii eleni îl merită; ei înșu merită mai mult și în cursul pôte mai mult voru avea.

Insurecțiunea Poloniei merge înainte și reproducem mai la vale puținele scire ce avem. Foiele guvernimentale din Paris, susțin că Russia va face concesiuni mari. Fără cerul se se face la timp. Presiunea rusescă înșu nu confirmă acestu speranță. Din contra guvernulu rusescă lovesce, și în Warszawa, spunu corespondențele autoritate civile au încetat cu totul d'a funcționa și tôte lucrările, chiar și judecțiile sunt pe mna militarilor. Ele lovescu tare, și curțenesu forte pe știani, ciora le de drumul chiaru cându sunt închiși pentru crime. De va fi astu-felu asemenea fapte voru aduce mari catastrofe. Fără cerul ca ele se ne nvețe pe toți certe ceva!

DESROBIREA BISERICII NAȚIONALE.

Fericiti Mateiu Bassarabu și Vasile Voevozi.

Ministeriul apuțale.

Strigați, buciunamăi împoțte laudă și mrire amicilor, prietilor Păței, înțelepților și energicilor apretori ai demnității naționale!!! Acesta fu de la 21 Martiu strigarea tuturor așinilor, publici și secreți, ai guvernului apuțale ș'a celor care ș'au deprinsu cugetarea a pirofi ș'a lăsa numai limba se se învîrtesce, că rodutul femeiloru cându cade pe mna copiiloru. Și buciunarea era atztu de mare în cătu ș'au găsit omeni onorabili cari ziceau: — „Cum Redactori Romăniului nu vorbesc despre marile acti fscut de d. Ministru alu Cultelor? Ce facu? Numai ei nu sciu nimic, numai ei n'au citit Monitorulu de la 21 Martiu, numai ei nu cunosc că de la „fericitu întru amintire, Mateiu Bassaraba și Vasile Voevodu“, numai acum ș'a găsit unu Ministeru care se desrobesc biserica Romăni din domnirea Greciloru, precum acel fericiti întru amintire a desrobitu o din mna Slavoniloru“. Ce neglijență! ce neptșare de interesele cele mari naționale! ce ziarie inițice binelui publicu, și neptșorie întru împănarea datoriiloru lor!

Acestea, sau asemenea acestora, se ziseră, chiar de omeni dhorabili ve-zindu țcerea noastră în privința zurnalului supseris de d. Ministru N. Crezulescu, Knezu Cantacuziu, Gălon Florescu, Cațargiu, Ch. Tell, Ion Ghica, ș'a decretulu supseris de d. Ministru alu Cultelor, publicat în Monitorulu de la 21 Martiu, prin care se decretă „CA N TÔTE Monastirile și bisericele Statulu Cultulu Divin se se serbeze de ASTĂ-ZI înainte NUMAI în limba Romăni“. Și cu tôte aceste maștrări, noi țcuremă! Amă fi putut negreșit se reproducem acele acte oficiali ș'apoi ș'aducem aminte publiculu c'unu ziaru nu este respundătoriu către publicu de ce nu vorbesce de cătu în proporțiunea libertății de Presă ce i ș'acordă. Crezurăm înșu că interesulu publicu ne împănă o cea, mab, asolut țcerea și sciurăm se ne împănim chiaru datoric cea mai grea, aceea d'a țcerea cându țnima de țcerga vezindu cumu nesciunță, ca se nu zicem mai mult, compromite interesele cele mai mari. Și pentru ce, voru zice chiaru astă-zi unu, pentru ce redacțiunea Romăniului era datoric a țcerea, și cumu se compromiteu interesele cele mari ale națiunii ne vomu explica acum, înșu cu cea mai deplină, moderată și numai pe cătu ne

permitu legile și situațiunea în care ne aflăm.

Joi la 21 Martiu, Monitorulu publicu unu Referat alu d-lui ministru de Culte în care, după ce aduce aminte națiunii timpiei iei de demnitate naționale, îi pune apoi în fațe timpiei de decadință, timpiei cei plini de dureri și umiliri, timpiei fanarioșilor în cari după ce perdurmă armele din mna, perdurmă și demnitate și onore și patrie și înșu și limba mame-lor noastre, limbă care, ne aduce aminte, d. ministru „șu înlocuit cu cea grecescă“. Ș'apoi adaugă aceste arzelorie cuvinte.

„Prin o vinovată țolerință șau indiferință a capiloru Clerulu Romăni, limba greacă a urmat a fi domitoric în mai multe locașuri Dumnezesci, ocupand înțietatea în strana dréptă și lășind prin urmare limba naționale într'o pozițiune inferioric. Suptu-scrișul șocote a fi organulu unu simțimintu generale DESPE DEMNITATEA NAȚIONALE venind acum a propune d'a se otzri ca de ASTĂ-ZI înainte în TOATE Monastirile și Bisericele Statulu, Cultulu celui A-totu Putericu se se serbeze NUMAI în limba Romăni.“

Și după acesta urmează acțiunea, decretulu prin care se ordina, limpede și curat, că „de ASTĂ-ZI (21 Martiu) în TOATE Monastirile și bisericele Statulu, Cultulu Divin se se serbeze NUMAI în limba Romăni.“

Onore, glorie acelor ministrii cari descéptă națiunea din amorțirea iei, cari, spre a o face se rădice frunțea în sus, o îmboldesc, ș'o îmboldesc chiaru pînă la țnge, cumu a făcutu d. ministru alu cultelor puindu-i în fațe pe d'o parte epoca iei cea liberă și pe d'alta epoca de sclavie și rușine pînă cedă înșu și limba iei, ce este mai mult de cătu vieță, căci este sufletulu sufletulu iei, trecutul și viitorulu iei, care odată perdatu numai este de cătu deșertulu (néant.) Ce cătu înșu asemenea fapte onore și glorie unu guvernulu cu atztu respunderea lui divine mai gravă cându faptele nu corespund cu apelulu și cu îmboldirea ce a făcutu! „Al zicea unu mare om, nu descépta pe sclavu, nu ce dorme, căci cine scie dact, n'acelu momentu nenorocitul nu ș'visa celu puțin, că este liber!“ Și dacă este unu pecat a descépta unu omu, unu sclavu, fără ai da libertatea, nu este ore o crimă a descépta o națiune ș'aceta numai pentru ai arăta că nu este țncă liber! Si este cineva care se nu țn în stare a vedea o asemenea descéptare și descéptare pôte aduce mari și FELURITE rele!

Si chiar de n'ar fi de cătu singurul act d'a o descépta, a o înboldi, a face se-i țngere țnima ș'apoi, a o resili și se rețuca pe paele întinate ale țșinii, este, repetim, cineva care se nu înțeleg ș'aceta ar fi o ucidere morale pentru o națiune? Cumu! domnule ministru alu cultelor și instrupțiunii publice! dumnăta, conducitore alu sufletulu, alu minții ș'alu țnimei națiunii romăne, rădici a totu putinea la voce și-i zici: Romăni! ecă se-clulu alu 17-lea! ecă Mateiu Bassaraba și Vasile Voevod, desrobind Statulu și biserica Romăni! ecă și timpiei de josorie, de umilire, de morte! ecă-vă desarmați suptu jugulu fanarioșilor, și limba vóștră, și altarulu familiei, și altarulu bisericei vóștre robite de limba greacă? Descéptați-vă! rădicați-vă frunțea din țnă, nu mai suferiți ca limba naționale se țn naintea omenilor ș'a lui Dumnezeu într'o pozițiune inferioric! Romăni! țare prin credința ce sunt organulu voștru! A totu putinea, fiind că sunt organulu unu simțimintu generale alu demnității naționale, amă voit și voim, amă suflatu și suflăm, și de astăzi nainte ecă-țe liberu ș'egalele tuturor omenilor liberi! — Și cându zici și decreti astu-felu, ca unu adeverațu Romăni, crezi ore și voiesci ca națiunea se nu înțeleg, se nu simț, se nu respunze, se nu ș'afirme! nu! acesta este peste puțință căci d'ar fi astu-felu n'ai avea națiune, n'ai avea putere, ba țncă n'ai avea chiaru cuvintulu d'a fi! Intrebatute-i daru, ce vei face cându poporul Romăni, îmboldit cu atzta patriotismu de domnia-ța, îmboldit pînă-i țngera țnima puindu-i nainte, în fațe lui, timpiei sei de glorie și timpiei de rușine, se va descépta și-ți va zice: — Tu, ce est organulu simțimintulu generale alu demnității naționale, și prin urmare a totu putinea! Tu, care mă descépti și mă îmboldesci arzandu mi că a suferi chiaru unu cînterețu grecu în strana dréptă a bisericei, este o inferioritate naționale, cumu ore lăși în fațe mea și biserica, ș'averile naționale suptu administrarea d'a dreptulu a străinilor! După ce mi arzi umilirea ce-mi aduce unu simplu cînterețu, cumu vrei se ndură deriderea, insulta, uciderea ce mi aduce administrarea bisericei ș'a averilor naționale de către administratori greci, și cându sciu c'aceta este și chiaru în contra legiloru în ființă? Acăsta este peste puțință, ș'aceta n'o vrei; căci d'ai fi voit-o nu mi-ai fi adus aminte de timpiei de glorie în fațe cu acei ai d'acadeinței! Nu mi-ai fi vorbit de desrobire, de fanarioși și de greci! Nu! Este peste puțință a-

semene mari cuvinte, asemenea mari îmboldiri numai pentru unu simplu cînterețu într'una din stranele din unele biserice din orașie! — Țncă o dată, domnule Ministru alu Cultelor și instrupțiunii publice, întrebatute-i ce vei zice cându poporul Romăni îți va adresa aceste întrebări? Și descéptindu-l, îmboldindu-l cu acele cuvinte, atztu de noble, atztu de patriotice ș'adeverate, întrebatute-a-i ce vei face, ce vomu face, cându elu o dată descéptat, aprinsu esaltat ar ș'acumă ce deducerea naturale și logice a faptelor se țnec în țnima noastră, înțelegă-va și guvernulu și publiculu, cătu devotamentu a trebuit ș'avem pentru binele publicu și cătu deprindere a lucrurilor politice în cătu se țcurem se țcure suptu cea mai deplină țcerea Referatulu și decretulu în cestiune? — Și dacă mai sunt cari totu nu înțeleg se cercetăm faptul și din altu punct de privire.

La 21 Martiu Fôia oficială ordina „Art. 1. În TÔTE Monastirile și bisericele Statulu, Cultulu Divin se se serbeze de ASTĂ-ZI înainte NUMAI în limba Romăni.“

Unu guvernulu nu pôte face nici un act care se nu țn bine înțelesu, bine țmunitu și bine cumpănit. Și n'adeveru c'aci nu pôte fi lobu de cea mai mică ecivocitate. TÔTE monastirile și TÔTE bisericele Statulu, (21 Martiu) cultulu divin în limba romăni. Nu vomu cerceta acestu generalisare este drépt; nu vomu cerceta de n'ar fi fostu mai bine, mai drépt, a lăsa anume 2, 3 biserice în Bucuresci în care serviciulu se se face în limba greacă, pentru cei cari nu cunosc limba romăni. Nu vomu întreba guvernulu nici chiaru de nu era datoriu a zice că la Brăila și la Galați se țn negreșit mearu o biserice în care serviciulu divin se se face pe deplin în limba elenă. Vomu împinge buna cuvintă pînă admite c'a făcutu pe deplin bine, și vomu declara cu Monitorulu mesura naționale și chiaru drépt. Daru nu putem se nu întrebăm pentru ce d. ministru, pentru o cestiune d'unu simplu cînterețu, provocă în națiune suvenirile și simțimintele cele mai fierbinți! Se țcurem înșu pentru unu momentu și peste acestu mare și forte gravă provocare și se venim la faptu. Unu guvernulu nu pôte ordina o mesură, mai cu sémă cându cea mesură este de mare însemnătate, mai înainte d'a o studia pe deplin, d'a cugeta matoru și d'a asigura punerea iei în lucrare fără nici o vîțmare și mai cu sémă

fiar năci o turburare și periclu alu societății. Nu pôte fi daru îndoielz cș guvernulu cndu a datu acelu mare și patrioticu decretu s'a asicuratū de mai nainte cș voința sa va fi îndatū implinită. Nu pôte unū guvernū, se zice în facia națiunii ș'a Europei — mai cu semn într'o cestiune în care se declară, și cu dreptū cuvintū, cș este organulu unū simțimintū generale despre demnitatea națională, — nu pôte se decreta cș de ASTAZI înainte se va face astu-felū și se nu se fi asicuratū mai nainte cș se va face îndatū precumū a decretatū. Nu pôte, cșci dacș ordinele sale cele mai seriose, și mai cu semn acele ce conținū „demnitatea națională“ nu se esecutē îndatū, este învederatū cș cōm-promite nu numai autoritatea ce are, cș trebue neapratū s'a aibz unū guvernū, daru încz și „demnitatea națională“ polirū sfântū de bare năci o mntz profanz, nu se pôte atinge făr'a comite crima cea mai mare, uciderea cea mai oimplitā. Acēsta o scū nu numai omēni aceia cari cutēz a primi uriașia misiune d'a fi în capulu unei națiune, misiune ce devine și mai uriașie cndu ei se punū și stau la putere făr' voia Adunării, ci ori ce omū, și tnsii copii de 14 ani. Nu pôte fi daru îndoielz cș guvernulu a cugetatū, a studiatū, a cumpnitū, ș'a asicuratū deplina și nemijlocita esecutare a ordinii sale. Nu pôte fi îndoielz cș ordinea sa va fi îndatū, de astazi (24 Martiū) esecutată. A vorbitū, a ordinatū, a decretatū guvernulu națiunii Române ș'a vorbitū și decretatū a vîndū conștiința cș este organulu unū simțimintū generale alu demnității naționale; ș'a care putere omenescă va putea daru nesocoti și desprețui, în casa iei, în familia iei, în biserica iei, demnitatea națiunii Române, și care Romnū, fiindū în capulu iei va suferi o asemenea grozavă strivire. Cntați daru, buciunmăși toți lauda nouilor glorioși, inteliginți și virtuoși pînți ai patriei care au zisū, au decretatū ș'au și desrobittū îndatū națiunea română. Cntați, buciunmăși și ai cēste multe de cētū folle cari n'au năci simțimintulū patrioticū năci inteligința politică. Daru, recunoscemū, mēturimū cș ziarulū Românulū a tscutū. Înscz constatamū cș dacș n'a buciunmăși năci n'a ocriticatū, dacș n'a lădatū, dacș n'a mboldittū, dacș n'a aprinsū națiunea, năci n'a slăbitū înscz în nimicu, făr' chiarū indireptū, înțelepțele, patrioticile și politicele decrete ale amicilor, ale p_rințilorū patriei! Și cu tōte acestea ce s'a fcutū? P_rinții greci au înțonatū, mai multū de cētū ori cndū cēntările lorū, au cēntatū totd procesulū celū sfântū, au judecatū și restignittū pe mntuitoriulū în limba glenā, și totū d'odatū au nesocotittū, ș'a acēsta încz în biserica Romnă ș'în facia poporului Romnū desceptatū, luminatū, imbrăbtatū și nflăcrațū de guvernulu seū naționalē prin simțimintele cele mai sacre, — au nesocotittū ordinile și decretele p_rințilorū patriei! Și guvernulu s'a uitatū, a vezutū, a tscutū în ziua și'n sēra de 21, 22, 23, 24, 25 și 26 Martiū. Mai multū încz. În templurile Romnăie, în septemna cea sfântă a patimilorū fiului lui Dumnezeu pentru desrobirea omenirii, în locū de linise și cucericie avurzmū scōmote, fluertz, lovirē chiarū,

și'n ziua de joi, pe cndū martirulū dreptz se prindea de cētre cei făr' de lege, spre a se da judecții și morții; pe cndū se prindea și se da în judecata preoților, poporul Romnū asista la acēstz sfntz și durerōsz scenz, ocolittū de una sutz gendarmi cu pușca la mntz spre a ocroti . . . . . pe cine? . . . . . pe judecțorii preoți? pe cslugrzi st_rini cari se opunū la „desrobirea lui“? sau pe poporul romnū spre a nu fi ucisū, în țera sa, în templele sale, în facia guvernului seū ș'a Dumnezeului seū, de cētre cslugrzi st_rini? Nu scimū; daru scimū, daru avemū durerea a ne pleca fruntea și constata faptulū. Totū joi, totū în ziua cndū mntuitoriulū se prindea și se ducea nainte judecțorilorū preoți, Ministru cultelorū și instrupțiunii publice publicz ș'afisēz urmatoriulū ordinū.

„Incredințindu-se acēstū Ministerū de spre nerăbdarea ce au unū cetățian pentru esecutarea ordonanței Domnesci în privința serviciulū divinū numai în limba romnă, în tōte mōnastirile, făr' năci o excepțiune, și bisericele de mirū subvenționate de acēstū Ministerū, îl invitā a se ține linisei, cāci precum guvernulū a luatū inițiativa acēstz ordonanțe, totū elū va sci a face se se esecuteze. Serbătorile Pascilorū nu se cuvine a se petrece cu urā între crescini, în septemna serbătorilorū toți suntū frați înainte lui Dumnezeu! de ori ce limbā ar avea fī-care.

Ministru Cultelorū și Instrupțiunii Publice: CHR. TELL.“

Daru, onorate domnule Ministru, pentru ce în ordonanța d'ntiū ai zisū „tōte Monastirile și tōte bisericele Statulū,“ și'n acēstz publicațiune (cu data 27 Martiū daru afisiatz la 28) zici „tōte monastirile, făr' năci o excepțiune și bisericele, nu tōte, ci numai cele subvenționate de ministeriū“? Pentru ce acēstz incurcaturz? Ș'apoi cele zise închinatē suntū ele subvenționate de Ministeriū, sau proprietarie de sine stēpne? De unde voiesci ca poporulū s'o scie acēsta? Dacș ele suntū monastire și biserice subvenționate de Ministeriū, ce cautz în capulu lorū administratori st_rini, cndū legea zice cș năci unū st_rinū nu pôte năci posedē năci chiarū administra în țera Romnilorū? Dacș nu suntū subvenționate ci proprietz ale st_rinilorū, pentru ce n'ai esplicatū acēsta în ordonanțz, ca se n'ajungemū la acele durerōse conflicte? Ș'apoi, pentru ce în ordonanța publicatā la 21 Martiū ai zisū: — „DE ASTZ ZI nainte în tōte monastirile și bisericele“ etc. etc.; și'n adresa-ți cu Nr. 9394, Martiū 27, cētre Eminența sa Mitropolitulū zici: — „Acumū înscz de odatz, pînē în ziua Dumnecei Tomei, veți lēsa a se se vîrși cultulū divinū în limba grecz“ etc. etc. A! zici dumnēta; fiindū c'acumū în „serbătorile Pascilorū nu se cuvine a se petrece cu urz între „crescini; în septemna serbătorilorū „toți suntū frați.“ etc. Ce felū? Omēni suntū frați, dupe domnia-ta, ministru alū Cultelorū ș'alū instrupțiunii, numai în serbțori? Ura este rea, dupe dumnēta, numai în serbțori, și de la Dumneca Tomei, ne putemū urī, bate, rzi, și chiarū ucide? Daru dupe care lege, fiindū cș Toma s'a numittū necredinciosū, de la duminica lui se cșdemū și noi cu toții în necredințz, ba încz și în urz, care dupe cumū a inceputū amenința a ajunge pînē la ucidere? Si n'sfîrșittū, pentru ce n'ai prevezutū năci sfntele serbțori —

ceci nu era așia anevote de prevzutu — năci împrotivirea cslugrilorū st_rini la ordonanțele guvernului, ș'ai cōm-promisū astufelū ș'autoritatea și linisea publicz? Si pentru ce cndū aveai de gndū a procedē astufelū, ș'a cede pntz la ziua lui Toma, ai provocat, și încz prin cuvintele cele mai ferbinți, simțimintele naționale a le poporului? Pentru ce i-ai vorbitū de Basarabi, de desrobire, de fanarioi, de greci, de demnitate națională și chiar și de „vinovate toleranțe“?

Oare, domnia ta, ministru alū cultelorū ș'alū instrupțiunii publice, nu scii, și n'ai gsitū scrisū de toți omēni politici, cș de cēte ori aducemū aminte timpii de persecuțiune, aprindemū, esaltmū, și facemū, voidū sau nevoidū, apelū la insurecțiune, ba încz și la persecuțzi? N'ai auzittū c'acele persecuțzi cndū suntū religiose, cndū se facū în biserice, suntū și mai ferbinți, și mai spmîntstorie? De ce combați acea „toleranțz“ cnd însu-ți acumū reculezi și toleri? cum ai fcutū pentru a uita cș în biserice mai cu semn, „toleranța este temelie linisei publicz?“ cș ea este o libertate acordatā spiritului, mai prețiosz pōte de cētū acea o ce s'asigurz persōnei și proprietății cetățianului? Cumū n'ai invzttū sau cumū ai fcutū d'ai uitatū, c'aceste doue libertz suntū nedesp_rittū unite, și cș nu mai pōte fi năci unū felū de libertate cndū „spiritulū și conștiința suntū lntuite?“ Cumū nu scii cș „tirania spirituale împune lanțurile de gndtōrie pe care apoi vine tirania civilē se le clescz? În sfîrșittū și mai pre susū de tōte, cumū n'ai invzttū încz, sau cumū ai uitatū cș dacș mai este într'unū poporū o singurz schinteie de entusiasmū naționalē sau religiose, cea mai micz suflare pōte face o flacșz, o incendie din acea schinteie? Cum n'ai invzttū c'acea înflăcțzare este și mai sigurz și mai mare cndū suflarea vine de susū, de la p_rinții Patriei, și c'atunci ea se urcz, se urcz astufelū încz guvernulū trebe se se urce cu tōtz societatea fōrte susū pentru ca flacșrea acea a se devie flacșre de luminz și de viațz erū nu de pîrjolū și mōrtz? Și fiindū cș n'ai urcatū încz societatea prin năci unū actū mare, fiindū c'ai ordinatū îndatū, de astz, ș'apoi ne ai aruncatū la Duminica necredinciosilorū, cumū, esaltittū astu-felū și simțimintele naționale și simțimintele religiose ale poporului ai uitatū, cș cine este împinsū, cu voce făr' voie, în contra sinagogii pōte trece lesne și peste zidiri mai sacre pentru noi? Cumū ai uitatū cș . . . . .

Daru este timpulū se ne oprimū aci. Credemū înscz cș toți au înțelesū acumū cētū de patrioticz și politicz a fostū țercera nōstrz, cētū sacrificiū amū fcutū țcindū, și cētū sacrificiū s'acumū oprindu-ne aci și zicittū Romnilorū se lasē tōtz respunderea morale și materiale a faptului asupra celorū ce l'au fcutū și ei se-și incuibeze flacșrea lorū cea sfntz și se veghieze cu credințz asupra iei, cșci o singurz suflare profanz pface schinteia vieței în flacșre de ucidere.

— Cracovia 2 Aprile. La 27 Martiū s'a intimplatū lingz Rodoszewice o luptz între Ozieszkowski și ruși, compuzi de 2 companii de infanterie și o sotnie de cazazi, suptū comanda, maiorului

Pisanko. De ambele p_rții au remasū pe cōmpulū bătăliei mulți mōrti și vulnerați. La inceputū au fostū respinși insurginții, darū în fine au fugittū rușii, retrăgnduse pntz la Rzonsna.

Danzig, 2 Aprile. Gazeta de la Danzig anunciz, de la Eydt-Kuhnen, cu data de eri: Astz dupe amiază s'a intreruptū desevirșittū comunicațiunea drumulū de ferū la Kowno. Aprōpe de la Maurucz s'a stricatū telegrafulū într'o distanțz d'o a opta parte de milz și s'a scosū șincele cui ferate. De la Wirballen a plecatū unū convoiū espres acolo cu trupe. Convoiulū de la Berlin nu mai pōte trece fruntaria.

Cracovia, 1 Aprile, sēra. Doue colōne militare rusesci au plecatū, la 25 Martiū, de la Demblin și la 26 de la Radom, în direcțiune spre Koziencia, 12 mile spre Sudū de Warszawa, pe malulū stîngū alū Vistulei. Aci au intilnitū unū korpū de insurginți ș'a urmatū o luptz invierșionatā ale crieri rezultate nu se cunoscū încz. La 27 s'a fcutū în țintulū Kalisz, o scamurcieri lingz Wielun. Rușii își atribue victoria, cu tōte cș s'au retrasū din cōmpulū bătăliei. Dupe raporturile oficiale rusesci, au perittū pntz acumū, în resbēlul actualē, peste 60,000 poloni!!!?

Ziariulū „Czas“ de astz anunciz: În districtulū Koziencia, spre Nord-est de la Radom, insurginții au fostū atacați la 25 și 26 de doue desprțire rusesci, între riurile Vistula și Radomca. Una din acele desprțire venise de la Demblin sau de la Iwanograd, și cea laltz de la Radom. Intia desprțire rusescă a fostū respinz de insurginți, mai nainte d'a sci a doua desprțire, care avuse acea-și sōrte. La 27 s'a intimplatū în districtulū Kalisch, aprōpe de Wielun, o altz luptz ale crieri rezultate nu se cunoscū încz. De la Lublin s'annonce: În districtele meridionali suntū trei desprțiri de insurginți bine armate și aprovisionate. O desprțire de insusginți comandatā de Lelewel a risipittū o desprțire rusescă între Krzeszow și Ianow. Se confirmz cș lupta lingz Krasnobod, suptū Lelewel, a fostū favorable insurgințilorū; 30 insurginți au fostū impinși pe teritoriulū austriacū, darū în fine, Rușii au fostū siliți a se retrage cu mari perdiri.

— În sudulū Voevodinei Cracoviei se concentre rușii. Restulū divisiunii lui Uczakow se trage de la Kielce la Miechow, unde statulū generale a luatū pozițiune, și de unde se vorū porni re'nforcieri de garnisōne la Strzemieszyce, Olkusz și Michalowice.

— Constantinopole, 3 Aprile. Astz dupe amiază a plecatū Sultanulū pentru Egyptū. La 25 Martiū s'a inchiziatū la Paris imprumutulū de 6 milioane livre sterlingi cu fondatoriū benzeci noue la cursū de 68% a forfait. În bugetulū statulū s'a fcutū o economiz de 172 milioane lei, din cari 66 milioane la ministeriulū de resbēlū. La 31 Martiū au țintū ambasatoriū puterilorū st_rine o conferințz la inter-nunțialū (ambasatoriulū Austriei). Comitels Brassier de St. Simon a avutū la 1 Aprile inteia audiințz la Sultanulū.

— London, 2 Aprile. Ziariulū „Times“, publicz unū articlu fōrte aspru în contra Prussiei, atingtoriu de declararea domnului Eulenburg și zice cș predarea refugitilorū poloni este o rușine pentru poporulū prusianū, care este obligatū prin onōrea sa a opri cu energie asemeni fapte rușinoșe.

— Paris, 2 Aprile. Monitoriulū anunciz, cș generariulū Forey a convocatū, la 28 Fevruariū, unū consiliū de resbēlū spre a regula amenuntele mișcării contra Puebloi.

— Francfort, 2 Aprile. Adunarea legislativz a insturatū propunērea, intemeiatz pe convențiunea ruso-prussianz, d'a crea o putere centralē

responsabile și d'a convoca unū parlamentū alesū liberū, cu 36 contra 34 voturi, ș'a trecutū la ordinea zilei.

Jurisdicțiunea Consulariă.
(Vezi No. de la 28 Martiū).

VIII.

De odatz cu mōrtea lui Ludovicū alū XIV, rege mare, protectoritū alū sciințelorū și arțilorū, Franca perduse în lume acea înaltz importanțz politicz, care făcea din ea arbitriulū inteligințe alū popōrelorū și regilorū. Urmatoriulū lui Ludovicū XIV, n'au năci curagiulū năci perspicacitatea d'a renuncia la orgiele seze, spre a arunca o cētare asupra provinciilorū de la Dunre unde pe Franca o așteptau atātē cuceriri morali, atātē interese perdate. . . Ludovicū alū XVI, n'au cndū a se ocupa de trebī de acește, cșci ghilotina, lū, trimise se se justifice nainte lui Dumnezeu pentru peccatele lui și ale predecesorilorū lui, pentru blzstemele cu care-lū împovora Franca intrēz. — Așia darū, la Dunre remesese tari și mari Russia și Germania, cari-și disputaū bucatz cu bucatz, pasū cu pasū sfșșziriile bietei Turci. Înscz unū alū treile va veni se-și arunce în cumpenē spata lui Brenu și bucuria se va schimba în intristare. Republica francezē se proclamase, și Franca, asemene torintelū îndelungū oprittū și care în furia și rpezițiunea sa, nu mai respecta năci o stavilz, prin mii de greutzzi, prin greutzzi titanice, își reie localu ce i se cuvine în rîndulū popōrelorū dominatrici.

Ochiulū gelū agerū alū conducătorilorū republicei franceze, nu puteū scōpa din vedere cētd Dunre este punctul de gravitațiune al politicei europiane; cș la Dunre se otrărise și avē se se otrărescz sōrtea multorū imperții. Etd pentru ce la 1792 d. Emile Gaudin fu numittū consulū alū republicei Franceze la Bucuresci. Elū se presintz cu unū Berat alū Sultanulū carele prescria ospodarilorū fanarioiș din amendoue Principatele de a-lū primi ca pe reprezentantele marii națiuni franceze, și pentru acēstū cuvintū, a-i da preeminința asupra tutorū celorū laltz consuli. Domnulū Valachiei, Michaelē Suțiu, adause extra drepturile inscrite în Berat, concesionea gratuitz a ungi p_rți din tacsă mieșii și alte folose.

Resultatele acēstz evenimentū semnificativū nu intrziarū d'a se simții. Îngrabū dupz venirea lui Gaudin, urm rēscularea lui Pasvant-Oglu în contra unū pașiz de la Vidinū, care scōse pre Pașia și se puse elū în lcpulū lui. Apoi se gesculz în contra Portei. Cōprinse, arse cētatea și țoise z mulțime de omēni. Sultanulū trimise în contra resbelilorū pe Osman Pașia. Trei ani de zile au urmatū neincētate lupte. În acēstū timpū Romnăia devenise teatrulū celorū mai mari cruzimi. Rebelii tre-cēū dincōce spre a se aprovisiona turciū în urmēria. Ostirile domnesci esiatū în gōna lorū, darū pînē se-l prindz pe dinșii predaū pe paciniciū locuitori. Domnulū epocii este deșunțiatū cș face cauzz comune cu rebelii. Unū capegi-bașiz vine în Bucuresci și-lū asășinz în 15 Febr. 1799. În loculū lui Hangerliu se rānduesce Domnū Alossandru Moruzū. Moruzū ca mesure mai energice pentru a curzți țera de rebeli; darū pe lingz valōrea lui personalē pe lingz curagiulū soldațilorū seū, elūre-clama și intervențiunea consululū francezē. D-nu Gaudin contribue multū la pacificarea neînțelegerēi dintre pași, și trimite la Constantinopole pe unū romnū devotatū intereselorū francezi, Polidam Turnavittū, spre a cēpela țertarea lui Pasvant-Oglu. „Cinci ani Emile Gaudin.

mai tărău, zice d-nu Vaillant cind, coalițiunea s'au fost formată în contra republicei. Poindam Turnavitu, muri asasinat. Elu a fostu servituu Francaia. Pînă atunci Francaia era atît de puternică în Oriente, și victoriele ruzilor le creștig atît de puțin crediți la Constantinople, încît împiegatîi ambasatei lui Kutusof, dorind a vede orașul în a'u putuți face mal bine, pentru mai mare siguranță, de-a se zice francezi, pentru a o pute considera în voia în intru și din afară.

Ivirea între noi a unui aginte alu republicei și alu ideiloru francezi din 1789, au făcutu mare efect. Vrietul victorieiloru repurtate de armiele republicei, mîșcarea generale a fideliilor, resturnarea beitranei sisteme europiane, rescularea tuturor puterilor în contra unui singuru popor cu sprijino o ideiz nouă, dreptă, multu mai deștă decît ideiele și sistemele vechie pe cari lumea nu le mai putea digere, birbitia cu care acestu popor se apera în contra tuturor, repune pe toți, triumf de toți, tôte aceste, zicem, facu se nască între romani mari speranție. Ochiloru se întorcă către Francaia, precum se întorcă ai întregi lumi, ai tuturor popórelor asuprite. A! mare rolă au fostu destinat Dumnezeu acestu popor, din secol. . . Dumnezeu făcuse dintr'insul soldatul dreptății, alu civilizării, alu libertății și infrății popórelor. Deplinituși-au Francaia acestu misiune providențiale cum îi era scris? Nu. Și pentru ce? Pentru că și acolo s'au gisit omeni care i-au opritu braciul rădicat, chiar în ora în care avea a detuna geniul reului, omeni cari simpu colczind în dinșii geniul unui popor întreg, i-au închis calea, și i-au zis: Stai! Nu vei mai fi cea-a ce ești sortit ci aceea-a ca voim noi: Vei fi agintele, auxiliariu apăsării și alu despotismului. Celu puțin, glóta popórelor alu ciora simpu de independență și naționalitate fu cu neîntrerupere desceptat și nutrit de la 1789 pînă astăzi, glóta popórelor care se sbată încă în giulgiurile lor mortuare și întind mrenele către Francaia, ni-o spune. Intre popóre ca și între indivizi, în anticitate ca și în timp modern, s'au gisit câte unu Hercule ce primia, și primese bucuros a se lupta pentru cauza celui slab și asuprit. Vai celui ce-lu va întorce din calea precursirii lui. . . Vai celui prin care me voi vindă, au zis Christu. . . Daru se nu devizmă din subiectu.

Napoleone devine consulu, Români se otresc a face unu apelu directu la simpatiele marei cuceritoru. El trimi la dñsul pre Chica, Banul Craniu, Preda Brncoveanul, Scarlatu Campianu, Catargiu, Sturza și Belimanu. Acesti deputai, transmitu în titulu consulu o adresă colectivă, prin care ceru asistința Francaiei, autorizațiunea ei pentru amendou principaitele de a se constitui în republică. Daru ce se zicem? Români n'au isbitu. Francezii ne cunosea pre puțin. Nu se nscuse încă unu Colson, unu Gardin, unu Vaillant, unu Ubicini, unu Michel, unu Quinet cari se ne poporari-seze în patria civilizațiunii moderne. Junimea nostră nu impluse cu turmele scólele parisiane. Tera nostră nu și deschisese porțile, ca astăzi, tutulor caltorilor străini. În scurtu, Napoleone nu cunosea ce suntem, Turci? Muscali? Tlari? De aceea nu făcunimic. Și apoi cugetarea lui cea vas-tă și terul luptelor sale, era fremintat de alte griji. Elu descoprise marea cale pe care calcula Alessandro, Cesare, Atiu, Mohamed, Carol Magnu și aiți cuceritori. Visa imperiul universale!!!

Vaillant Le Romanie II, 267

În preșința acestor evenimente, nu putem zice că Rusia nu simțea concurența dăunătoare ce-i da la Dniubre instituirea unui consulu alu republice franceze. Ea vizuse că cu tótcăderea morale, cu tóte apesările și suferințele în care gemeau românii, o singur scuteală fu de ajuns a-i face se pșesc o distanță de uriașu. Auzi două chiete pșitose principaite, subjugate de două puteri colosale, se cuteze a-și rădica capul din puberea ticăloșiei și se ceru asistința lui Napoleone I, pentru a se constitui în republică, în republica auzi republica la pórta despotismului celui mai gelos. Asta era neortat. Naționalitate româna însă afirma existența ei; ea se descepta în vocea unui simpu consulu franceze. Rindul emulațiunii, alu rivalității veni. Rusia voi se arele că nu numai consulu francezi sunt țari și generoși, ci și ai ei; că ea scie se face bine cu aceea-și lesnire cu care pôte face reul. Ea stórse de la Pórta mai multe hatșerife pentru îmbunătățiri efemere cari n'aveau se se realizeze nici odată, și pe care le areta românilor întocmai cum dădăcele arță copiloru. — Amu mersu așa pînă Dumnezeu mai scie cind. Desastrul de la Waterloo, cziu pe lume ca unu trsnetu. La noi, remase éráși mare și tare, singuru dictatori, consulu rusesc.

Vom trece cu rpezițiune peste tóte epoca ce ne desparte de regulamentu, acestu opere care în locu de a reglamenta, a pune în ordine vechiele instituțiuni ale țerei, le sterse din fundament, dñdu-ne nise legi moschicesci, cari dupe trei-zeci și trei de ani de vieți, totu nu putur prinde rădăcine între romani. Rusia nu se mulțimise cu atata. Ea voi se mai introduce în acestu fatale constituțiune unu articlu care rădica țerei pentru viitoru totu dreptul de autonomie, și numai permitea nici o îmbunătățire fără consimțimintul protectoru. Se scie cumu o mîșc misterioșă se stricrase în arhivele țerei și adase la pagina din urm articlu în cestiune, tocmai dup ce originale se supserise de Adunare care primise regulamentul în 1831. Rusia voia acuma se de lucrul o facu de legalitate făcind a se primi acestu adaos, și de Adunare. Amndou Domni primir ordin consularu, ca se lucreze spre acesta. Adunarea Moldovei mai docile ascultă. Acea din Bucuresci se opuse cu o înderțnicie demne de frumós. Causa ce apera. Este mngătoriu lucru a-și aminti cine-va cumu Adunarea din 1837, înțelese dup atunc atît de bine, că a fi priimitu articlu incriminat era a ucide viitorul patriei cu însuși mrenele nostre. Rusia nu se ascopă la una ca acesta. Introducind în regulamentu o umbră de reprezentățiune naționale, ea nu înlelegea a plnta germinii unui spirit de independență? Rusia făcea mare larmă, n are parad de binefacerele sale, asta e pre adevér; punea însă o singur condițiune: se nu usmă de aceste îmbunătățiri. Regulamentu instituit de Adunare nu pentru a da națiunii liberul iei arbitriu, ci pentru a da decisiuniloru strbine aparința legalității și a Naționalității.

Daru veni o oră cind Adunarea acesta își luă rolul în serios și compromise totu esialodagiul ce se rădica în giuru-i cu unu zel demn de nise cugete mai sincere. . . Aici „dușmanii nostri, zice d. Bariș vor „bindu despre acestu faptu, nu vor „nega că purtarea Adunării, fu patrioșă și că impresiunea morale ce făcu „en asupra națiunii române, este cu „multu mai mare de cît ar fi fostu o „biruință sngerósă în care s'ar fi de „culat vre cate-va zoci de mil de „vrjmași.”

Consulu rusu simpu Ivirea. Elu era bucuros acuma se sting focul cu ori ce prețiu. De aceea la 17 Iuliu 1837, trimite Domnului Alexandru Ghica o notă fulgerătoare, concepută în nise termeni pe cari nu e reu să-l cunósem și spre a ne face o idee despre modul în care înlegeau consulu rusu jurisdicțiunea consulară. După ce arit cu o sufletescă multă mire cumu guvernul Moldovei într o unire cu Adunarea Moldovei, prețind unu consulu rusu pînă a aceste mesu-re, s'au grbit a o desovrși cu acea „strdanie, cu acea scrupulosă exactitate și linice care dovedescu spiritul celu bun ce au fostu insuflat în alte impregiurări; după ce arit că un trecut doi ani de cind unu esemplariu alu acestu regulamentu, desovrșit și prefecut, au fostu depus la Mitropolia Iașilor, spre a servi de temelie acturilor administrațiunii etc, după ce manifest speranța ce avea ca Adunarea Valachiei va urma pasu cu pasu pe soru-sa de peste Milcovu, apoi zice că nu fără o deosebită mirare și o viz mănire au veziulu că Adunarea Valachiei luand cunoscința de raportul înfăciat de comisiunea ce a fostu înscinat cu re-viziunea aceste treb, au rădicat împotriviri și greutăți la ce se atinge de „schimbarile introduse în tiprirea cea nouă . . . în puterea unei inalte sancțiunii. . . Adunarea nu era chemat de cîtu se colățiuneze tiprirea și nu pute se éz din cercul atriбуtiunii lor sale împotrivinduse „la schimbari sau voindu se modifice după p-rere. În urmare declar Domnului că desbaterile Adunării luand o asemine întindere, elu nu le pôte priivi de cîtu ca exlețorii drepturilor Curților „suverane” și protectrice; că nu-i remue de cîtu a protesta în chipul celu mai formal, rugand pe I. Sa, a lua de indat cele mai cuvinčiose mesu-re pentru a înceta în Adunare, ori ce desbateri într'acesta, poprindu pe sém-i „insucinierea aceste mhnitórie impregiurări atît către Curtea imperitescă cît și către solul Mării Sale la Constantinople, ca se provoe la otariete ce cere trebuința.”

Acestu notă provocă unu oficiu al lui Ghica către Adunare, în 18 Iuliu 1837. Adunarea încă respunse la 21 a aceleiași lune. Ea nu se ști d'a constata din nou cu Regulamentu manuscrisul coperinde în sfirsitul seú vre câteva rinduri prin cari se disputer-nescu tóte schimbarile ce s'arú pute face după timpu fără primirea curții protectorie, daru că acele rinduri nefiindu tiprite în anul 1832, cind s'au făcutu 1-a edițiune, din ordinea generaliului Chisilef, Adunarea au voit a se petrunde de adevérul unei asemine precauțarii, și după tóte bgrz-rile de sém ce au făcutu, au remasu încredințat cu generaliul Chisilef eu mare dreptate nu lăsa a se tipri și acestu adaos, de óre ce este împotrivitoriu la tóte privilegiile acestu principatu. Adunarea apoi enumera a-nume tratatele, chatșerifele și proclamațiunile ruzesci ce ascuță și recunosc României o administrațiune înter-nă independență și se miră cumu consulu rusesc a putu misca unu protestu invederat în opozițiune cu aceste garanție? Înapoiarz hartiile trimis și declară din nou și solemne că cuvintele l'puse de prisos, nici o di-„nióră nu vorú a primite principatu „lui acestuia.”

Eat 9 purtare demne de romani. Se spune că birbatăscă adresă a Adunării ar fi fostu compus de repositulu profesoriu Moroiu care po acele timpuri singur ar fi avutu curagiul a serie așa, éru stilisarea originale fu în cîtu-va modificat pe cind se purta din cas în cas. În adunare au fost

apera cu tóte virtoșimea tineretiloru de colonelul Ioan Campianu și Ioan Pășescu, nume venerabile pentru romani, nume pe care nimeni din noi nu trebuie se le pronunție fără a se în-vine, fără a-și descoperi capul cu col-măi profunde respect, cci nu într'unu singuru locu le întâlnim aperiudu drepturile încalcate ale patriei.

Enlaga era mică daru credința ei era pînă la mórte. Onóre își înlelegea în facia tuturor faptelor acestora demne de unu popor în desceptare, consulu generaliu Rucman, spumega de mîșc și turbare, și spre a areta din nou românilor cumu înlelegea elu a protege, a apăra drepturile principatoru, alérga la Constantinople, stórce de la Sultanul unu firman prin care mustind cu amărăciune opozițiunea româna, ordina Adunării ca se primesc fatalele articlu adaos la urmăregulamentulu însc românii sciură júca festa și aice amndororú puterilor oprimitorie și în locu se primesc articlu cu tóte forma Adunării trepu în protocolu seú numai o simpu conclusiune precesă de înscrisuri capitulu.

Jurnalele inchiziții de către Adunarea opstesc în pričina articluului neprișit, după venirea firmanului. Apoi s'a prescriu articlu care ceru ca tóte schimbarile și dispozițiunile făcute de ruzi, în timpulu ocupațiunii se aibă putere și se se socót ca o parte din Regulamentu. Că ori ce modifi-cațiune ar voi se face Domnulu în Regulamentu nu va avea putere decît după înadinsa deslegare sau împuțnicire a ambelorú Curți, etc.

Dup cum vedem, în acestu protocolu nu este nici de cumu zis că Adunarea României s'ar îndatori a recunósca sancțiunea celor doué puteri la vre o lege ce ar fi făcutu dinsa în fericirea patriei, ci se spune numai că Domnulu nu e volnicu a face singuru prefacere în Regulamentu, ceea ce nici putea într'o țera unde esiste mcaru o umbră de constituționalism. Daru acesta era dorința consulu Rusiei? Elu voia a paralisa acțiunea legi-facitóri, ori din ce parte ar fi venit, însă nu isbuti.

Fiindu că suntem la Regulamentu fără ne permis a zice doué vorbe despre dñsul.

Cea d'ntiú calitate, cea mai mare putere, cea mai frumoșă însușire a unei legi, este publicitatea, respunderea ei prin presă spre a o cunósce și în-veșta toți volțiunii Statulu pentru care este făcutu Codulu civilu alu Moldovei, celu care are putere lucrătoru încă de la anul 1817, de cind l'au promulgat domnulu Scarlatu Calimachi vovodiu, la paragraful 3 și 4 zice că nici o lege nu va avea lucrare, nu pôte fi ascultată dñnu va fi publicată. Ei bine din Regulamentu Moldovei, care recunósce Codulu Civilu alu lui Calimachi prin art. 318, nici pînă acuma nu este tiprit în romnesce capitulu I, și VII, cari tratéz despre alegerea Domnului și organizațiunea miliției; edițiunea franceze a Regulamentulu începuse a se tipri în Iași daru tiprirea s'au opritu de către generalele consulu Dascot. Tiprirea era se se continue în Lipsca, și acolo éráși s'au opritu după cererea ministrulu rusesc de la Dresda, de abia la New-York au putu a se termina acestu nefericit publicatiune. Astu-felu supu protectoratul Rusiei vezurm și acea rară miune, după care unu Statu se guvernă cu unu așez-mintu pe care nu-i era ortat alu sci, alu citi. . . Astu-feliu, zice unu publicist de la 1848, acestu regulamentu care astăzi ni impune cu sila baionetelor singuru Rusia, i-au refusat cea d'ntiú condițiune a valibilității a ori care lege adică publicitatea!

1) Dorințele partitii naționale din Moldova. Anonim 1848, pag. 69.

Este unu adevér luminos ca só-rele ei, celu puțin în principiu, în dreptu, Regulamentulu este mortu pentru eternitate, ca Constituțiune de Statu, și n'arú mai trebui a ne ocupa de dñsul, ca preum nu se ocupa omul de o teară lepdată; daru marturim că în capul nostru celu grosu nu încape nici cumu întorsetura aceea-a dupe care dincóde de Milcovu, Russia per-mitea publicarea regulamentulu întregu și dincolo numai în parte. Acesta este încă din misterioșele stratageme cu cari protectoratul ne smotrí optu-zeci de ani, întocmai ca pe Crapus-noi seí.

I. M.

APELU

Către toți Români bine-voitri.

Domnilor!
Четъгъни Плесени, авидъ делна конвикгисне къ къ ромношъ сие анрежи де кът импортантэ есте ридикаре суръ Гимнашъ în patria noastră, атът де сракъ знкъ în privin-ția аеаста, întreprинср, prin контри-бъгисни волнтари, фндареа суръ Гимнашъ în oraшиэ Плесей. La ае асте întreprиндере, эи факъ атеш, la patrio-tismей, генероситате ми бсна воингъ татлоръ Ромноилоръ, рэгндс-и ка се ле viz în аistorиэ, контрибидъ фие-каре дзур а са нстере ми дсно а са бнез воингъ, la însлгареа аеастл темлэ de lsmimъ mi de аросуеритате национал. Патра, домнилоръ, есте мсма ми помпа комснт а татлоръ къгъ локшек într'анса; prin зрмаре ми înавъгител къ асемenea институтисни есте iar în interestей ми onorea татлоръ фиilorъ еи: фъ аеасте институтисни în ori каре нскт алэ територисей еи.

Afară de аеаста, тогъ эей че vorъ контрибси la erigerea аеастл Гимнашъ эи vorъ консидера ка фндатори ай лэ, iar асеме, ми mai тэриэ дэръна ае-сторъ фндатори, се vorъ bine-ксвинта de toate генероситетиле виitoare, кар се vorъ адна динт'аеасте фнтэнтэ дит-тоариз де вианъ ми de lsmimъ.

Illoesueni mai roagъ знкъ ми în parte, ne onorablele консилсри мнш-цинале din toate oraшиеле герел, сэ bine vocашк а нрми înscrингареа de a de-skidat liste de sbskrингисни, а нрми сэмеle че се vorъ oferi, ми а ле es-nesia prin постэ, la мншциналitateа Плесейлоръ, имреснез къ listele de н-меle binevoиторилоръ контрибсitori, снре а се нсблика prin зиснале, снре снлн-па комснтэ.

Membrii комитетслай: Пиротал Ni-kolae Ioankimesk, Ioan Radovici, Xagi Matakе Konstantinesk, Iie Mink, Xristodor Dimitriadis, професоре M. I. Ge-orgeski, Kostake Dimitriadis, Ioan Polifroniadis, Kosma Georgis, Xagi Aleksee Manca, Vasile Ioanide.
No. 1730. 6 3z.

A esit de sub tipar.

PROCESUL MEU

pentru

Oda la Grecia

de

C. D. Aricescu.

Denssă sursă vinzare la libreriile dd. George Ioanid, Soyek mi Varta în la администрация аеастей foj.

Illoesueni mai roagъ знкъ ми în parte, ne onorablele консилсри мнш-цинале din toate oraшиеле герел, сэ bine vocашк а нрми înscrингареа de a de-skidat liste de sbskrингисни, а нрми сэмеle че се vorъ oferi, ми а ле es-nesia prin постэ, la мншциналitateа Плесейлоръ, имреснез къ listele de н-меle binevoиторилоръ контрибсitori, снре а се нсблика prin зиснале, снре снлн-па комснтэ.

POESIILE

d-lui

Gheorghe Tăutu

Prețul redusă la 2 sfanți.

Depuse spre vinzare la администрация аеастей foj.

EN JONE ROMAN... de a absolvat 7 clase Gimnaziului...

de inkiriati. Kasele melle dela mosea (gradina Kiselef)...

Lucru perdut. Am pierdut de la kassa...

PROGRAMA INSTITUTULUI De sputu directiunea lui B. C. SIAICARIU si D. IONESCU.

Invetiatura este cea mai mare si singura...

De la Invetiatura, spre a fi intradevar folositoare...

Dupa mai multi altii, sputu-semnatii profesori...

Studiele clasilor primarie si Gimnaziului...

Alte studii ce se voru mai propune in Institutul...

Regulele dupa cari vomu conduce Institutul...

primarie, voru primi la finele fii-carei septemani...

2. Catu pentru d-nii parinti de prin districte...

3. Nici-unu scolaru nu va pute epsi din Institutu...

4. Scolari, cari in cursulu septemanei n-au avut...

5. Fumatulu este cu totul opritu. 6. Nici unu scolaru...

7. Miszarile scolarilor se voru face rastu-felu...

8. Prandiulu va fi la 5 vera si la 4 si jumata...

9. Pedepsele scolarilor abatu dela datoriile lor...

10. Plat'a annuala pentru un luteru va fi de galbin...

11. Patu cu celle necesarie Tote aveste-a dupa...

12. Lokalul acesti Institutu este in Strada Herban-Vodu...

de vinzare Kasele mele din Patinte Noi...

3000 galbeni Snt a se da la dobindu prin inoteku...

DE VINZARE la magazinsu lsi Ioan Zotu, la mielisu de asr...

DE VINZARE LA MAGASINUL Anton S. Ciriclianu Strada Ghabrovenilor.

MAGASINUL de Haine gata Barbatestiil M. L. ROSENTHAL

de inkiriati kosa d-ei Mariga Iliasku...

FRATI ALESSIU Mare Depou de OGLINZI

Spre stiinta. Sub-skrisa Agentie are onoare...

Vapore de Pasageri in sussul fluviului: Dumnica la 4 ore sera...

Padure spre taiere Hadesa dane komuna Odent...

FABRICA DE MASINA AGRICOLE DE CLAYTON, SHUTTLEWORTH & COMPANY LINCOLN ENGLITERA. Includes images of agricultural machinery and medals.